

Kr. Himmelfarttur til Mecklenburg-Vorpommern.

12 personer havde tilmeldt sig GTC's forårs Kr. Himmelfarttur til Mecklenburg-Vorpommern.

Det aftalte mødested var Lenzer Krug, og vi havde reserveret bord til frokostspisning. Da klokken blev 13 var alle mødt frem.

Turen fra Lyren havde været ok, ingen regn men lidt køligt, så det var godt at de også havde varme drikke på den kro. Der var mange på vejene, denne torsdag, som er farsdag i Tyskland.

Efter spisning kørte vi til vores overnatningssted, Schlosshotel i Neustrelitz. Der var en fin overdækket parkeringsplads i gården, hvor vores MC'er kunne stå godt og sikkert.

Foto: Jessica

Efter ankomst og indkvartering på værelserne, gjorde vi klar til aften spisning.

Det skulle ske i et kulturhus, der var indrettet i en tidligere brændeovn hvor der blev fremstillet Kakkelovns kakler. Jo den ovn var stor, og det kunne ses på loft og vægge at den havde været i brug – muligvis for kortere tid siden end vi troede, ved ikke helt hvornår det gik af mode på de kanter.

Foto: Peter Brodersen

Neustrelitz er en by som er ved at få et godt tiltrængt facelift. Renoveringen var at se flere steder, men man skulle ikke langt ned ad sidegaderne, før det gamle DDR kunne ses.

Og noget kultur fik vi da også, for det var en lidt sjov oplevelse at spise der i "ovnen".

Aftenen sluttede hotellets i hotellets reception med dessert. Vi kunne ikke finde noget andet sted.

Fredag skulle så bruges på en tur i landskabet nordøst for os, op mod Peenemünde og Usedom.

Det startede så med et lille uheld, hvor en MC vælter over og knækker koblingsgrebet på Thorkilds MC.

Nå hvad gør vi nu? Efter noget snak blev vi enige om at køre til en MC forhandler for at få et nyt greb. Det havde han ikke – men da han kunne forstå situationen skruede han straks et af, fra en maskine han havde stående. Problem løst og vi kunne køre tilbage og fikse maskinen.

Stort tak til den flinke forhandler ☺

Det kostede os desværre 2 timer i tidsplanen, og det gav nok lidt anledning til stress rundt i flokken. Der var jo forskellige ting folk havde set frem til, og nu kunne vi ikke få tid til det hele. Jessica stod for at føre kolonnen afsted mod Peenemünde, og det gjorde hun som man nu kører i Tyskland – friskt afsted. Det skal man jo lige huske, når man tager med på tur. Desværre havde GPS lavet en lille krølle i Neubrandenburg (noget jeg vil komme ind på i et andet indlæg), og det fik stresset vores køresystem – eller dem som skal udføre det. Jeg lå sidst i kolonnen og ved ikke helt hvad der blev sagt, men Jessica følte sig overrumplet og ville ikke fortsætte som fører. Jeg tog over og sørgede så for at køre så langsomt ud af byen, så alle burde kunne følge med. Jeg var heldig, og kom ud i en trafik hvor lyskurvene var med os, så der ikke blev skabt for lang kø bag ved. Bilister har generelt ikke meget tålmodighed, og slet ikke i Tyskland, så nogle oplevede ret tætte overhalinger.

Vi nåede byen Wolgast, et skillepunkt for dem som ville se Peenemünde og dem som ville ud på Usedom. Alle kom dog forbi Anklam på vej hjem, hvor der var Trabi-træf på flyvepladsen. Jo der var mange af de små Trabi'er i trafikken den dag.

Og der var andre sjove køretøjer på vejene. Her nogle eksempler fra parkeringspladsen ved Peenemünde.

De må godt nok være skruet godt sammen, for vejene i den del af Tyskland er ikke alle steder gode. Vi mødte en del brosten, men det kan man ikke se når man planlægger turen på PC-kortet. Andre steder

havde man lagt asfalt over brostenene, men det gjorde det ikke mere plant.

Et sted fik det nærmest karakter af et panserspor til bæltekøretøjer, for det var 2 beton striber med græs i midten. Troede faktisk, at vi ville ende midt inde på en kaserne for enden af den vej – det gjorde vi så ikke, men det var da en oplevelse.

Ja den V2 raket minder altså utrolig meget den fra Tintin hvor han skal til månen ☺

Til venstre står Peter og Karen og kigger på V1 raketten.

Hvorfor hed den V1 ?

Ve ett hvo den lander !

Foto: Lars W

Aftensmaden havde vi bestilt på hotellet, så der blev ikke nogen bytur den aften.

Lørdagens program gik mod nordvest. Toppunktet var Nationalpark Boddenlandschaft.

Igen gik det af spændende veje, og en del gange måtte vi holde for rødt pga. vejarbejde, når der var kørsel i kun et spor.

De spændende (ujævne) veje havde også fået Jessicas koblingskabel til at hoppe af – og så stod hun stille. Det er så ulempen ved vores køresystem, at man kan komme langt – rigtig langt – før det går op for en at der mangler nogen at blive sat af, og at det ikke kun er på grund af langsommelighed.

Nå men Peter Brodersen fik hurtigt sat det på, og så blev vi samlet igen.

På et tidspunkt fandt vi en landevejskro, og så var det tid til kaffe. Vi sendte Jessica ind og forhøre sig, på den lokale dialekt, om der var plads. Jo vi kunne godt være der – der var ikke andre.

Det skyldes at han egentlig havde lukket, og kun var der fordi han ventede på familien han skulle have til middag. Men når der nu ligefrem kom penge ind ad døren, kunne han da godt servere kaffe. Vi fik også lokket noget appfelstrudel ud af ham – jo det var et ok pitstop.

Vel ankommet til Bodden området blev det næsten hjemligt. Vi fandt hurtigt et sted og spise frokost, Cafe Louisiana – det var også et galleri.

Foto: Peter Brodersen

Foto: Jessica

Det var dejligt at kunne sidde ude og spise en dejlig let frokost. Efter spisning skulle der lidt motion til, så folk skulle ud til kysten og se om de kunne skimte Falster. Jeg nåede halvvejs, for der lå en iskiosk.

Vi fortsatte på MC og satte kursen mod hotellet. På vejen skulle vi lige stoppe ved et rigtig gammelt egetræ, Ivernacker Eichen, der ligger i Ivernacker Tiergarten.

Det skulle efter sigende være over 1000 år gammelt, og det må indrømmes – det så også sådan ud. Men utroligt nok, så var det stadig levende med nye skud og grønne blade i hele kronen.

Foto: Peter Brodersen

Derfra gik det så mod hotellet igen, der havde de nogle gode øl.

Søndag skulle snuden vendes hjemad, og vi pakkede MC for at køre til slottet i Schwerin. Dagens vejr var meget bedre end de to andre, så påklædningen var ikke så voldsom.

Schwerin slot er ganske pænt at se på, men der foregår en del reovering.

Foto: Peter Brodersen

Man kan godt se at det har manglet vedligehold og interesse for historie i DDR tiden. Da det var blevet over frokost inden vi kunne komme ind, valgte nogle at springe rundtur over og køre hjem.

Vi andre så så slottet indvendigt og bagefter kørte vi over Ratzeburg, og afleverede Lena hvor hun var blevet hentet.

Det blev til et sidste fælles stop på motorvejscafeen inden grænsen, og jeg ramte Sønderborg ved 19.30 tiden, godt brugt efter en del kørsel.

Hilsen Lars W
WEB-redaktør